

til sikkerhedspolitik, som er så væsentlig for vores generelle udenrigspolitik.

Kl. 10:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 10:28

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

De 1.642 strategier tjener naturligvis til at sørge for, at man får konkretiseret, hvad der er målsætningen med det konkrete projekt, og hvad der er virkemidlerne til at nå målsætningen. Det vil sige, at det er noget ganske konkret, nemlig at vi har en opgave, som vi har påtaget os. Her har hr. Morten Helveg Petersen selvfølgelig ret i, at det jo gerne skulle være en opgave, man har påtaget sig, fordi man har et overordnet synspunkt, hvorind i den passer. Det er jo også sådan, jeg mener jeg fører dansk udenrigspolitik.

Så vil hr. Morten Helveg Petersen have gjort det til en stor og bred studiekreds. Der må jeg bare minde om, at den studiekreds jo enten laver noget meget bindende, og så er den for så vidt på kant med § 19 i grundloven, for ifølge den er det regeringen, der fører udenrigspolitik, eller også laver den noget meget løst, og så er det en meget, meget stor indsats for meget lidt.

Derfor synes jeg faktisk stadig væk, at kombinationen af disse konkrete debatter, som også udmøntes i strategier, og værktøjskassen, hvor vi har de forskellige ting inden for klimapolitik, energipolitik osv., selvfølgelig skal ses i sammenhæng. Det er jeg enig med hr. Morten Helveg Petersen i, det er vi slet ikke uenige om. Spørgsmålet er kun, om vi er enige om – og det er vi ikke – hvorvidt man skal sætte det kæmpe arbejde i gang i stedet for at sige, at vi ikke alene har det her med at bevæge sig fra tue til tue, som man kalder det, men at vi altså også har det sammenbindende. Det sammenbindende synes jeg faktisk ville være meget, meget egnet til en offentlig debat – det var det, jeg prøvede i juni måned, og det er jo også sendt til Folketinget – og så også en folketingsdebat. Det synes jeg faktisk er en rigtig kombination.

Kl. 10:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 10:30

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, at jeg også synes, det var nogle tynde argumenter, der kom fra ministerens side. Ja, der kan ske noget uventet, men det kan der da i forhold til alle strategier; det kan der da også i

forhold til Afghanistanstrategien og i forhold til de 1.642 strategier, der er lavet i ministeriet. Det kan aldrig bruges som et argument. Og selvfølgelig tilpasser man så strategien.

Lad mig bare nævne et eksempel, nemlig Georgien. Det er da rigtigt, at vi ikke vidste i sommer, at det ville bryde ud, men man har da vidst igennem mange år, at Kaukasusområdet var et sprængfarligt område. Og det er da en stor fejl, at Vesten ikke har haft en sammenhængende strategi i forhold til Kaukasus, i forhold til Rusland og Ruslands forhold til Kaukasus. I den sammenhæng ville det have været en kæmpe stor fordel, hvis man havde haft det skrevet ind i en eller anden strategisk ramme.

Tilsvarende er det med hensyn til klima og energipriser. Ja, vel svinger energipriserne, men vi ved jo godt, at energipolitik og energimangel er et væsentligt sikkerhedspolitisk problem i de kommende år. Er det ikke vigtigt at få det ind i en sammenhængende strategi?

Det, der står tilbage hos mig, er, at det, der er hovedproblemet, er grundlovens § 19. Udenrigsministeren vil simpelt hen ikke have en folkelig diskussion om det her spørgsmål. Man siger, at det er ministeriet, der skal klare de her ting, og man vil ikke have, at Folketinget skal blande sig for meget. Det synes jeg er en forstemmende måde at tænke på og en alt, alt for begrænset tilgang til § 19 i grundloven.

Kl. 10:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 10:31

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Altså, det er i orden med polemik i Folketingssalen, det er det, den bl.a. er her til, men jeg har jo netop påpeget over for hr. Holger K. Nielsen, at vi netop i juni måned blev inspireret af studiet fra Dansk Institut for Militære Studier, som jo mente, at vi hoppede fra tue til tue, hvad jeg ikke mener vi gør. Så kunne jeg se, at det selvfølgelig er mig, der har uret, for når det opleves sådan, har vi ikke præsenteret det godt nok. Det siger jo sig selv. Og derfor sagde jeg, at så må vi præsentere det, og det var da et tegn på, at jeg ønsker en offentlig debat, også en folketingsdebat, om de brede linjer i sikkerhedspolitikken, så man kan se sammenhængen.

For hvis andre ikke kan se sammenhængen, og kun jeg kan se den, er det jo ikke godt nok. Og derfor skal man jo sørge for, at den sammenhæng kommer ind i den offentlige debat. Men